

ISLAM NU ÎNSEAMNĂ TERORISM! UNICITATEA LUI ALLAH ȘI ÎNDEMNUL PENTRU PACE

Prof. univ. dr. habil. Nicolae RADU

Universitatea „Spiru Haret” Bucuresti, Romania

radovany@yahoo.com

ABSTRACT: *Islam is not Terrorism! The Oneness of Allah and the Call for Peace.*

Islam is not only a religion, but also a Law that regulates the behaviour of Muslims in all circumstances of religious, political, social and private life. Belief in a single, uncreated God, creator of the world, accompanied by angels, who are his representatives, is one of the main tenets of Islam, as set out in the Koran.

Keywords: *Islam, faith, religion, reconciliation, civilization, peace.*

Cine are interesul să subjuge religia Islam noțiunii terorism?

După 21 ani de la atacurile teroriste asupra turnurilor World Trade Center, din 9/11 septembrie 2001, o multitudine de întrebări au rămas fără răspuns: cine sunt adevărații arhitecți ai atacurilor asumate de către Al Qaida, cât de adevărate sunt controversile cu privire la autenticitatea investigațiilor cu privire la împrejurările care au stat la bază dezastrului de la 9/11 septembrie 2001, cine are interesul să alunge pacea și să aducă războiul? Astăzi, asistăm la o confruntare dintre Orientul și Occidentul lumii, în care Islamul devine nu doar un instrument de ripostă la noile teze și orientări ale științelor sociale moderne, dar și o temă abordată cu obsesie drept singură cauză a confruntărilor existențe în Orientul Mijlociu? Să fie terorismul, apreciat în mod nedrept de natură islamică, pretextul pentru razboaile purtate cu scopul de preluare a controlului asupra resurselor în țări precum Irak, Libia, Kuwait, Egipt, Afganistan etc?

Ce semnifică Islamul?

Discuțiile pe marginea Islamului nu înseamnă, însă, doar examinarea situației musulmanilor astăzi. „Un fenomen religios nu se va dezvălui ca atare decât considerat în propria modalitate, adică studiat la scară religioasă. A voi să delimitezi acest fenomen prin fiziologie, psihologie, sociologie, economie, lingvistică, artă etc înseamnă a-l trăda; înseamnă a lasă să scape tocmai ceea ce este unic și ireductibil în el, anume caracterul său sacru”¹ În acest sens reiterez câteva preocupări desprinse din semnificațiile ce revin Jihadului Islamic și nevoii de pace². În primul rând cuvântul „Islam” este rădăcina cuvântului arab „selam”, care înseamnă „pace”. Islamul este religia care se bazează pe obținerea păcii prin supunerea față de voința divină. Cunoașterea islamului înseamnă să cunoști secretul existenței, să știi cine ți-a îmbrăcat haină vieții și cine ți-o va scoate după un timp.³ Cine are nevoie de răstălmăcirea „fundamentalismului”, care, cel mai adesea, este însoțit de adjectivul „islamic” și mai nou de „terorism”?

Răspunsurile vin de la sine! Islamul este joncțiunea dintre Dumnezeu ca atare și om⁴. Dacă ne raportăm la religii, există un fundamentalism creștin, după cum există și unul iudaic, iar în afara religiei vorbim despre fundamentalismul materialist-scientist, despre un fundamentalism ideologic stalinist, comunist sau, sau despre un fundamentalism filosofic, toate acestea pretinzând, fiecare în parte, a fi unicul deținător al Adevărului absolut pe care încearcă să-l impună altora – fie și prin recursul la forță în ultimă analiză.

Cine promovează fundamentalismul islamic?

Despre nicio altă religie sau grup cultural nu se spune atât de categoric că reprezintă o amenințare la adresa civilizației occidentale ca despre islam⁵. A judeca Islamul ca pe o religie violentă, bazându-ne doar pe faptele lui Bin Laden și Al - Qaida, care încearcă să-și legitimizeze faptele prin cuvintele Islamului, nu este o abordare corectă.

1 Eliade, Mircea, *Tratat de Istoria religiilor*, Ed. Humanitas, 2017.

2 Anghel, Andreescu; Nicolae, Radu, *Jihadul Islamic*, Ed. RAO, Bucuresti, 2015.

3 Abu Ala Al – Ghiti, *Ce înseamnă islamul*, Editura Taiba, București, 2007.

4 Frithjof, S., *Să înțelegem Islamul. Introducere în spiritualitatea lumii islamice*, Ed. Humanitas, București, 1994.

5 Said, E., W., *Orientalism*, Ed. Anaconda, Timișoara, 2001.

Interesul major al grupărilor fundamentalist-islamice, sub învățăturile primite din partea ideologilor Hassan al-Banna, Sayyid Qutb, Mawdūdī, Khomeyni, este de a restabili valorile morale și politice ale societății islamice tradiționale, acest curent religios fiind modelat de tentativă de a surprinde imaginea, de contestatar în Mecca, a profetului Mohammed, în vremea în care acesta critică corupția morală și promova reformele politico-economice în numele religiei islamice⁶

Față de cele prezentate, trebuie reținut și faptul că fundamentalismul islamic sunt în permanență în urmărirea realizării unor misiuni globale: refacerea fostului imperiu musulman, unificarea lumii musulmane într-o singură națiune și redobândirea gloriei lumii islamice! Din punctul de vedere al ideologiei fundamentalist-islamice, membrii grupărilor teroriste care o îmbrățișează nu sunt teroriști, ci “luptători în numele lui Allāh” care acționează într-o situație de auto-apărare, provocată de “conspirația” împotriva religiei și a populației musulmane⁷

Contrar fundamentalismului islamic, Islamul reprezintă, cel puțin în virtutea tradiției sale și a dreptului la prezumția de nevinovăție, religia libertății, păcii, binelui și îndurării⁸ actele teroriste fiind respinse nu o singură dată!

Crima este respinsă de Allah

Atacarea unor oameni nevinovați nu este un act de curaj, ci un act prostesc, și va fi pedepsit în ziua judecății.⁹ Mai mult decât atât, orice act reprobabil constituie o încălcare atât a *Sharia* (*Legea sacră islamică*), cât și a logicii umane. Uciderea unei persoane fără nici un motiv este unul din cele mai mari păcate relatate în Coran: „dacă cineva ucide o altă persoană – dacă nu se află în represalii pentru cineva sau pentru cauzarea de corupție pe pământ, este ca și cum ar fi omorât toată omenirea. Și dacă cineva dă viață unei alte persoane, este ca și cum ar fi dat viață întregii omeniri. Mesagerii noștri ajung la ei cu Semne Clare, dar chiar și după asta mulți dintre ei au comis multe crime pe pământ” (Coran, 5:32). Dumnezeu spune „... Și nu vă ucideți voi înșivă! Allah este îndurător cu voi!” (Coran, Surat „an-Nisa”, 4:29).

6 Youssef, C., *Islamic Fundamentalism*, Twayne Publishers, Boston, USA, 1990.

7 Barna, C., “Terorismul și religia islamică”, în *Revista Geopolitica*, Bucuresti, 2005.

8 Rasid Jabr Al-As'Ad., *Toleranta religioasa in islam*, în [http www.geocities.com/](http://www.geocities.com/) 2001.

9 Said, E., W., *op.cit.*

Crima este respinsă de Allah, așa cum sunt respinse necredința și imoralitatea! În "Iosif și în frații săi"¹⁰ au fost semne pentru aceia care în treabă – căci au zis ei: "Iosif și fratele său sunt mai dragi decât noi tatălui nostru, chiar dacă noi suntem o ceață. Tată nostru este, intradevar, în ră-tăcirea vădită. Omorâți-l pe Iosif sau lăsați-l pe pământ, astfel încât chipul tatălui vostru să se îndrepte numai spre voi! Iar după această veți fi oameni drepți! A zis unul dintre ei: Nu –l omorâți pe Iosif ci aruncați-l în fundul unui puț – dacă vreți voi să o faceți- și o să-l ia o caravană"¹¹ Cu toții au fost de acord cu ei! "O tată! De ce nu ni-l dai pe Iosif în grijă? Noi doară suntem lui sfătuitoari buni! Trimite-l mâine împreună cu noi să se bucure și să se joace, iar noi îl vom păzi pre el" Tatăl a zis: Eu sunt trist că voi îl luați și mă tem să nu-l mănânce lupul, când voi veți fi fără băgare de seamă față de el". Ei au zis: "Dacă o să-l mănânce lupul, când noi suntem o ceață, înseamnă că noi suntem atunci cei pierduți"¹²

Islamul nu doar condamnă terorismul și misiunile sinucigașe, dar le interzice complet! Națiunile musulmane, organizațiile și comunitățile din toată lumea condamnă astfel de atacuri, sperând să nu se mai întâm-ple niciodată¹³. Cu toate acestea, există și excepții! Hisham Ismail Abd El Rahman Hamed, un terorist sinucigaș care a detonat explozibilul pe care-l purtă în noiembrie 1994 la Nezarim (în sudul Fâșiei Gaza), ucigând trei ofițeri I.D.F. și rănind doi israelieni și patru palestinieni, obligă la reflec-ții, scrisoarea adresată familiei sale fiind o dovadă că fundamentalismul, fie acesta și islamic, nu sprijină credința: „Dragă familie și prieteni! Scriu asta cu lacrimi în ochi și tristețe în inimă. Vreau să vă spun că plec și vă cer iertare pentru că am decis să-l văd pe Allah astăzi și această întâlnire este mult mai importantă decât să trăiesc pe acest pământ...”¹⁴ În ianuarie 1995, la Beit Lid, în Israel, Salah Abed El Hamid Shaker, un alt terorist sinucigaș, a omorât 18 israelieni și a rănit alți 36! Testamentul acestuia nu poate fi neglijat! „Mă voi răzbuna pe fiii maimuțelor și porcilor – sioniștii infideli și inamicii umanității. Îl voi întâlni pe fratele meu Hisham Hamed și pe distinsul meu profesor, Hani El Abed și pe ceilalți shahizi și sfinți din paradis. Vă rog iertați-mă...”¹⁵

10 Ibn Kathir, *Istorsiri despre profeti*, Ed. Islam, Bucuresti, 2004.

11 Coran 12:7-10.

12 Coran 12:11-14.

13 Cherim, Enghin, *Islam, religia terorii ?*, Fundatia Taiba, Constanta, 2007.

14 Scaletchi, Florentin, *Securitatea Comunitară*, Ed. Antet, 1999.

15 *Ibidem*.

Ce determină un astfel de comportament? Să fie un motiv viața eternă în paradis? Cât de mult influențează șansa de a promite viața în paradis pentru 70 din rudele celui care alege să fie „martir sfânt” (shahid), permisiunea de a vedea fața lui Allah sau dragostea a 72 de virgine care îl vor sluji în paradis? Profetul a spus: „Oricine intră în Răi este binecuvântat cu o viață fericită – niciodată nu se va simți rău, hainele sale nu se vor învechi și tinerețea să nu va dispărea”¹⁶

Viața în Paradisul musulman (Al-Jannah) este plină de desfătări materiale. Acesta este alcătuit din grădini frumoase, cu izvoare de vin, lapte și miere, din corturi fermecătoare în care sălășluiesc încântătoare fețe (hurii) Dreptii sunt îmbrăcați în haine elegante. Există mai multe surse de ape și anume Kawthar, care are unde mai albe decât laptele, este mai dulce decât mierea și este mai înmiresmată decât moscul. Mălurile Kawtharului sunt făcute din aur. Pe lângă acest râu, mai există Salsabilul care este un izvor sau o fântână. Paradisul musulman este de-o frumusețe covârșitoare, este făurit din aur și metale prețioase. Pereții sunt construiți din cărămizi de aur și argint cu mosc în loc de mortar. Solul este șofran iar pietrișul este din perle și rubine. Dacă omul dorește să călărească instantaneu vâ apărea un cal rubiniu, iar dacă va dori să mănânce o pasăre vă cădea gată prăjită. Vor fi multe Fecioare neasemuit de frumoase. Cel care este ultimul dintre oamenii Paradisului va avea optzeci de mii de sclavi și șaptezeci și două de femei și i se va ridica un cort de perle, rubine și smaralde¹⁷.

Nu oricine poate fi ales shahid! Un moment al recrutării este cel al testării capacității volitive a individului. Testele prin care se recrutează noii luptători sunt dure și cu încărcătură psihologică urmărind probarea curajului, îndrăznelii, stăpânirii de sine, cruzimii, tenacității și perseverenței. Pentru testarea acestor însușiri, grupările teroriste imaginează sau improvizează diverse probe, unele incluse în însăși activitatea generală de pregătire și instruire, altele prelabile, eliminatorii¹⁸. Un tadjic care a vrut să se alăture luptătorilor din Al-Qaida a povestit cum a căzut la un astfel de test. Cei care se ocupau de el l-au dus într-o cameră, unde l-au lăsat să stea două zile și jumătate, după care l-au anunțat că a picat testul. Surprins, tadjicul a întrebat unde a greșit, iar răspunsul a fost că a dat dovadă de slăbiciune

16 Omar Al-Askar, *Raiul și Iadul*, Ed. Taiba, Bucuresti, 2007.

17 *Ibidem*.

18 Anghel, Andreescu; Nicolae, Radu, *op.cit.*

deoarece, în timpul petrecut în camera respectivă, a dat de mai multe ori perdeaua în lături pentru a se uita afară.

De reținut este și faptul că pregătirea unei misiuni sinucigașe implică o atentă recrutare a candidaților pentru îndeplinirea acesteia, profilul atentatorilor Hamas conturând un interval de vârstă între 18 – 27 de ani, credința neșărmurită față de Allah, dar și sânge rece! Cât de importante sunt recompensele materiale oferite familiei sinucigașului, cu atât mai mult cu cât este știut că există state care glorifică atentatul sinucigaș acordând numele celui sacrificat inclusiv unor străzi?

Reconcilierea civilizațiilor nu trebuie să mai întârzie!

Faptul că Islamul este implicat în activități teroriste nu ne îndeamnă să credem că această religie este proteroristă. Nicio religie din lume, deci nici islamul, nu propovăduiește terorismul și nu încurajează pe cineva să omoare oameni nevinovați. Uciderea unei persoane, fără o justificare dreaptă, echivalează cu uciderea lumii întregi, iar salvarea vieții unei persoane valorează cât salvarea întregii umanități. Că dovezi a celor afirmate avem cele două surse de bază ale Islamului, și anume Coranul și Tradițiile. Se observă clar din numeroasele versete citate anterior că aceste acțiuni inumane sunt în evidentă contradicție cu învățăturile Islamului¹⁹. În acest cadru de interpretare a importanței ce revine religiei, ce înseamnă Unicitatea lui Allah? Dumnezeu este unul și același pentru toți credincioșii, fie că vorbim de Islam, Iudaism, Catolicism, Creștinism, fie că vorbim de o multitudine de alte credințe! Considerând acestea, terorismul nu aparține nici unei religii, fie creștină, iudaică sau islamică, ci este produsul unui nucleu de extremiști aflați în imposibilitatea de a-și atinge obiectivele în mod pașnic și democratic. Deși nevoia de pace este tot mai evidentă, totuși, cine are nevoie de teroriști?

Concluzii

Terorismul nu aparține nici unei religii, fie creștină, iudaică sau islamică, ci este produsul unui nucleu de extremiști aflați în imposibilitatea de a-și atinge obiectivele în mod pașnic și democratic, în timp ce jihadul este parte din viața fiecărui credincios.

19 Cherim, Engin, *op.cit.*

În circumstanțele actuale este nevoie de o delimitare a sintagmei terorism islamic de termenul Jihad, întrucât se pot crea confuzii majore cu consecințe dintre cele mai neplăcute și în plan ideologic și în cel al relațiilor internaționale.

Islamul nu poate fi asociat cu terorismul! Ținând seamă de toate acestea, considerăm că este vremea să se renunțe la sintagma terorist islamic în favoarea celei de terorist care invocă în mod abuziv islamul.

Bibliografie:

- * Anghel, Andreescu; Nicolae, Radu, *Jihadul Islamic*, Ed. RAO, Bucuresti, 2015.
- * Abu Ala Al – Ghiti, *Ce înseamnă islamul*, Ed. Taiba, București, 2007.
- * Cherim, Enghin, *Islam, religia terorii ?*, Fundația Taiba, Constanta, 2007.
- * Ibn Kathir, *Istorisiri despre profeți*, Ed. Islam, Bucuresti, 2004.
- * Frithjof, S., *Să înțelegem Islamul. Introducere în spiritualitatea lumii islamice*, Ed. Humanitas, București, 1994.
- * Grigore, G., *Coranul*, Ed. Herald, București, 2005.
- * Omar Al-Askar, *Raiul și Iadul*, Ed. Taiba, București, 2007.
- * Rasid Jabr Al-As'Ad.,(2001). *Toleranță religioasă în islam*, în: [http www.geocities.com/](http://www.geocities.com/) 2001.
- * Said, E., W., *Orientalism*, Ed. Anaconda, Timișoara, 2001.
- * Scalețchi, Florentin, *Securitatea Comunitară*, Ed. Antet, 1999
- * Youssef, C., *Islamic Fundamentalism*, Twayne Publishers, Boston, USA, 1990